

Když pluješ městem

Michael Foret

Dnes pluješ sama městem v korunách.
Ad ledy sahají ti na křídla, motýlí.
V sítích skrývají se vzpomínky.
Jako oko v hlavě plují pod víčky. Tohle znáš.
Přece dávno víš, kudy cesty vedou, než se sblíží.
Dávno víš, co to znamená.
Tiše prozkoumáváš stíny z nábřeží.
V těžkých šatech dospělosti do peřin, bez peří.
Jsi na šepot dlaní v parku navyklá.
V pokoji sněží, když teď vstáváš tolikrát samotná.
Dávno víš, kudy cesty vedou, než se sblíží.
Dávno víš, co to znamená.
Dávno víš, jak se cesty mohou minout.
Dávno víš, že čas ubíhá.